

► TEMA

Catàlegs bibliogràfics

El Servei de Biblioteca i Documentació de la UIB ha estat pioner en la implementació de les noves instruccions de catalogació RDA (recursos, descripció i accés) a l'Estat Espanyol i també en la formació de catalogadors que han d'adquirir noves competències.

Aproximació als nous estàndards per a la catalogació de recursos

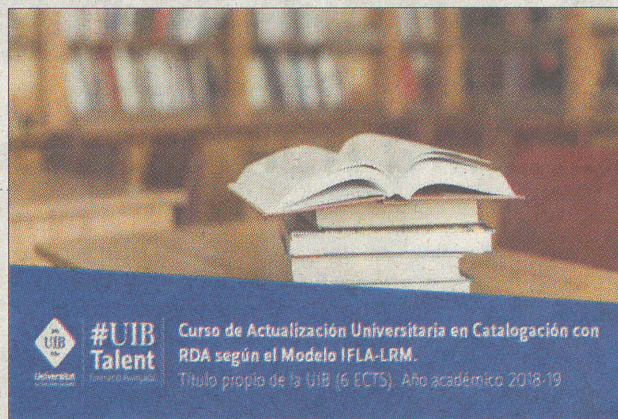
♦ Elena Gili Sampol *

El pròxim 3 de juny finalitza la primera edició del Curs d'Actualització Universitària en Catalogació amb RDA segons el model IFLA-LRM, que ha organitzat la Fundació Universitat i Empresa (FUEIB) i on participen especialistes en patrimoni, gestió documental, biblioteconomia i informàtica. I

és que, en aquests moments, des de l'àmbit professional es demanen tota una sèrie de nous coneixements teòrics i de competències tecnològiques que fan necessària la formació transversal i continuada per integrar-se al món digital.

El *Library Reference Model* (LRM) de la IFLA conceptualitza per primera vegada de manera concisa l'univers bibliogràfic. A l'any 2017 els responsables de les instruccions RDA varen decidir alinear les normes amb aquest model per possibi-

litar una millor integració de les dades bibliogràfiques dins la «nova» web, coneguda com la web semàntica.

La informació, les dades i els suports físics que les contenen han evolucionat des dels inicis de la teorització de les ciències documentals i la catalogació, una disciplina molt lligada a l'evolució tecnològica dels catàlegs bibliotecaris, s'ha reinventat per establir unes noves

ens ha permès durant els darrers mesos, dur a terme aquesta reflexió tan necessària. Hem plantejat una aproximació al model, a les normes i a les eines de codificació més innovadores, així que a poc a poc comencem a caminar amb determinació cap a la catalogació del futur.

* Llicenciada en Història i catalogadora del servei de Biblioteca i Documentació de la UIB.

► TEMA

Temps d'eleccions

Aquest diumenge 26 de maig seran renovats els càrrecs municipals mitjançant eleccions. Ja en època del rei Carles III ja es podien elegir per votació alguns càrrecs municipals.

Votación electiva de cargos municipales en el siglo XVIII

♦ Eduardo Pascual Ramos *

Es comú al parlar de los orígenes del sistema electivo de cargo municipales retrotraerse a la constitución de 1812 o 1837, pero existen precedentes en tiempos de Carlos III. Felipe V al implantar el nuevo sistema municipal en Mallorca (ayuntamiento) atribuyó a los regidores amplios poderes

para la gestión local. Su hijo, Carlos III con el fin de reducir el poder de éstos incorporó a dos nuevas figuras municipales representantes del común: el síndico personero y el diputado del común. Por entonces también creó el alcalde de Barrio para mejorar el control policial en Palma. Todos ellos elegidos por votación.

El sistema electivo de estos cargos era cada diciembre y a doble vuelta. En la primera votación los gremios y los contribuyentes cabe-

za de familia votaban un día fijado a los comisarios en la casa consistorial o en la parroquia de su distrito. La segunda votación, los comisarios reunidos en la sala de plenos del ayuntamiento elegían a los diputados del común y al síndico personero que juraban el cargo a principio de enero. Este proceso electivo y de nombramiento era similar para los alcaldes de Barrio a quienes se les daba una vara para

cia.

Este modelo de elección de representantes del común fue un claro precedente al sistema censitario que continuó hasta la llegada del régimen constitucional y que permitió reinventar al Estado y consecuentemente a la institución municipal.

* Doctor i professor d'Història Moderna (UIB)

► TEMA

Reptes davant el canvi climàtic

La reflexió al voltant de la salut de l'economia balear i les implicacions derivades de la política climàtica actual centrarà la propera conferència del Laboratori Interdisciplinari sobre Canvi Climàtic (LINCC UIB)

L'economia balear davant del canvi climàtic. Canvi de paradigma com a camí cap a l'acció efectiva

♦ Cati Torres *

És habitual referir-se al 2018 com a l'any en què es confirmen cinc anys de recuperació d'engà de la crisi econòmica. No obstant, tot i ser una pràctica comuna a l'esfera institucional, acadèmica i social, assimilar creixement econòmic amb salut econòmica és

un error que pot posar la vida en risc. I és que depenem biològicament de la natura. Una natura que és constantment malmesa per alimentar, a Balears, un creixement turístic il·limitat que respon a un metabolisme socioeconòmic intensiu en el consum de recursos i la generació de residus i contribuent a la polarització social i territorial del món. Un metabolisme que és el que duu a sobrepassar, entre molts d'altres límits ecològics, el d'absorció

de gasos d'efecte hivernacle per part del planeta. No pot haver salut econòmica si no hi ha salut ecològica. I el canvi climàtic encén totes les alarmes.

La realitat obliga, doncs, a diagnosticar que l'economia balear no està sana i requereix d'una aposta decidida per l'acció climàtica. Fer-ho, però, no és garantia que la lluita contra el canvi climàtic sigui efectiva. Caldrà que l'acció climàtica es construeixi sobre la base d'un bon

diagnòstic. I és que un diagnòstic equivoccat durà a proposar receptes de política climàtica errònies que posaran en risc la descarbonització efectiva del territori.

La reflexió al voltant d'aquestes qüestions vertebrarà la conferència que s'impartirà el proper di-

lluns 27 de maig, a les 19h, a la sala d'actes de l'edifici de Sa Riera, i que s'emmarca dins el cicle de conferències mensuals sobre canvi climàtic que organitza el Laboratori Interdisciplinari sobre Canvi Climàtic de la UIB. Hi estau tots convidats!

* Professora Titular d'Economia Aplicada i secretària del Laboratori Interdisciplinari sobre Canvi Climàtic (UIB)